

HOMOSEXUALITAT I PENA DE MORT

El parlament d'Uganda es disposa a aprovar una llei que imposarà als gais penes que van de la presó fins a la mort. Un activista pels drets dels gais, **Frank Mugisha**, podria ésser el primer a sofrir aquesta condemna. Des de tot el món s'envien cartes i peticions per tal que la llei no tiri endavant. Actualment hi ha encara 8 països on a la conducta homosexual se li aplica la pena de mort: Afganistan, Aràbia Saudita, la Federació d'Emirats Àrabs Units, Iemen, Iran, Mauritània, Nigèria i Sudan.

L'origen inicial d'aquesta actitud tan homofòbica han estat generalment les doctrines de l'Església cristiana i de l'Islam basades en la idea que la finalitat principal dels éssers humans és reproduir-se i, evidentment, dos homes no ho poden fer sense la intervenció d'una dona, i viceversa. S'emparen en un hipotètic manament de Déu, sigui quin sigui el nom que hom li doni. Segurament es tracta del *Levític (20:13)*: "Si un home jau amb un altre home com si fos una dona, ambdós cometen abominació; per això seran castigats amb la mort i llur sang caurà sobre nosaltres".

Em cenyiré, però, al nostre món occidental, a la cultura judeocristiana i al fet concret de la pena de mort. Les primeres condemes a l'Imperi romà són una conseqüència de l'*Edicte de Milà* de l'any 313, promulgat pels emperadors **Constantí I i Licini**, pel qual hom reconeixia al cristianisme les mateixes llibertats i drets que a la religió pagana. Des d'aquest moment la influència de l'església cristiana, principalment dels bisbes, anà en augment fins que l'emperador **Teodosi I**, l'any 380, va proclamar la unitat religiosa de l'Imperi sota l'autoritat dels bisbes de Roma i d'Alexandria. A partir d'aquí van començar una sèrie de disposicions, cada vegada més greus, contra els sodomites. **Valentinà II**, el 390, va modificar la *Lex Julia d'August* contra els adúlter, i hi va donar entrada a les pràctiques homosexuals castigant-les amb la foguera. L'emperador **Teodosi II**, aconsellat pels bisbes, al seu *Codi de 435/38* va ordenar que els sodomites fossin cremats vius en públic, i **Justinià I** va confirmar les disposicions anteriors en la *Novela 77* de l'any 538 i en la *144* del 544, en el seu Codi i en les seves institucions per tal de salvar l'Imperi d'un destí similar al de Sodoma.

Pel que fa a la Hispània visigòtica, el rei **Alaric II**, al 506, també ordenà que els sodomites fossin cremats a la foguera. Als regnes d'Oviedo, Lleó i Castella, el *Fuero Real* (1255) i el codi de *Las Siete Partidas* (1265), els sodomites foren castigats amb la castració pública i, després de tres dies, penjats pels peus fins que morien. Els **Reis Catòlics**, per la *Pragmàtica de Medina del Campo* de 1497, van ordenar que els que cometessin el delictes nefand fossin cremats vius i perdessin llurs béns. Aquesta llei fou confirmada i reforçada pel rei **Felip II**, per la *Pragmàtica de Madrid* del 1598. Aquestes disposicions van passar a la *Nueva Recopilación* de 1567 i a la *Novísima Recopilación* de 1805 que establien que havien de morir tant qui cometia el delictes com qui el consentia. Això va estar vigent fins el 1822.

Al regne d'Aragó, el *Fuero de Albarracín* (1552) establia que els culpables fossin cremats i, a partir de **Felip I**, es van aplicar les lleis castellanès. Al regne de València, als seus *Furs*, els sodomites també eren cremats i des del 1707 es van aplicar les lleis de Castella per haver estat annexionat a aquest regne.

A Catalunya els *Costums de Tortosa* (s. XIII) establien que als sodomites se'ls tallés el coll. A les constitucions i altres drets s'inclou una pragmàtica del comte-rei Felip I, donada a les Corts de Montsó del 1585, que establia que els inquisidors del Sant Ofici tinguessin competència per jutjar aquest delictes, conjuntament amb els jutges ordinaris i que els condemnats fossin cremats a la foguera. El dret penal català fou abolit per **Felip V** quan annexionà Catalunya al regne de Castella, pel *Decret de la Nova Planta*.

Amb la promulgació del primer codi penal espanyol, el 1822, i per influència de les noves idees de la Revolució Francesa, va desaparèixer tota referència a la sodomia i, per tant, va passar de ser delictes i pecat a ser només pecat, evidentment pecat capital i mortal. Com a Espanya, els països que van adoptar el *Codi Napoleó* també van suprimir la pena capital per sodomia, i depenent del grau d'influència religiosa (cristiana o musulmana) també ha anat desapareixent dels països més civilitzats i avançats culturalment. *